

ת"פ 10054/09 - מדינת ישראל נגד מ.א.מ.י. מאגר אנושי מסיע בע"מ ר ל

בית דין אזרוי לעובדה בירושלים
ת"פ 13-09-2005 מדינת ישראל נ' מ.א.מ.י. מאגר
אנושי מסיע בע"מ ואח'

בפני כבוד השופטת יפה שטיין
בענין: מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד אסף תומר,
פרקליטות מחוז ירושלים

המאשימה

נגד
1.מ.א.מ.י. מאגר אנושי מסיע בע"מ
2.ר ל שנים ע"י עו"ד אסף שלם
הנאשמים

גזר דין

1. הנואשות הורשוaron בארבע סוגים עבירות כאמור בכתב האישום, על פי הודהתן:

(1) אי תשלום שכר מינימום לעובדים- עבירה בניגוד לסעיפים 14 ו-15 לחוק שכר מינימום, התשמ"ז- 1987 (להלן: "**חוק שכר מינימום**").

(2) אי מסירת תלishi שכר- עבירה בניגוד לסעיפים 24(א) יחד עם 25(ב)(א) וס' 26 לחוק הגנת השכר, התשי"ח-1958 (להלן: "**חוק הגנת השכר**").

(3) ניכוי סכומים משכרם של עובדים ואי העברתם למי שלהם יועדו הסכומים- עבירה בניגוד לס' 25(א) ו-25(ב)(ג) וס' 24(א) לחוק הגנת השכר.

(4) אי מתן אישור בכתב על תחילת וסיום יחסית העבודה- עבירה בניגוד לסעיף 8 לחוק הودעה מוקדמת לפיטורים ולהתפטרות, התשס"א- 2001 (להלן: "**חוק הודעה מוקדמת לפיטורים**").

2. בטיעוניה לעונש טענה המאשימה כי מדובר בעבירות חמורות במיוחד. תכילת חוקי המגן להבטיח קיום מינימאלי לעבוד וההלך היא כי רק עונשה כספית משמעותית תרתיע את העוברים על חוקי המגן

ותהוות ענישה הולמת. עוד נטען כי מדובר בריבוי עבירות.

באשר לנשאתת 2 - המאשימה מתנגדת לביטול הרשעה שכן המבחןים לביטול הרשעה אינם מתקיימים בנשאתת 2, כפי שעולה מتسקיר שירות המבחן: לנשאתת 4 הרשותות קודמות והוא אף נדונה בעבר לצו שירות לתועלת הציבור ללא הרשעה. تسיקיר המבחן אינו חיובי וקובע כי הנשאתת נוטלת אחריות חלקלית בלבד על העבירות שביצעה ונוטה להשליך את האחריות על בעלי תפקידים אחרים. עוד צוין כי הנשאתת 2 אוחזת בעמדה קורבטנית. אמנם בתסיקיר צוין כי הנשאתת 2 פיצתה את המתלווננים אך לא ברור אלו אסמכתאות הוצגו בפני שירות המבחן ובכל מקרה תיקון הליקוי אינו יכול להיות מחילה או כפירה על ביצוע העבירה.

הטלת עונש לתועלת הציבור בלבד וביטול הרשעה אינו ראוי נוכח חומרת העבירות שהן עבירות כלכליות. אין כל המלצה מטעם שירות המבחן לאי הרשעה. שירות המבחן הסתפק באמרה כללית בלבד. הנשאתת אף לא הציגה נימוקים קונקרטיים לפיהם הרשעה פגעה בה תעסוקתית.

עוד טענה המאשימה ביחס להתנהלות הנשאותות בהליך שהקשו על ניהול החקירה ועל ניהול ההליך.

המאשימה עתרה לעונשים נפרדים לכל נשאתת, קנסות עונשיים בשיעור של 90%-70% מהकנסות המקסימליים הקבועים בדיון, פיצוי לשני קרבנות העבירה לפי סעיף 77 לחוק העונשין וכן התחייבות להימנע מביצוע עבירות דומות לשולש שנים מיום גזר הדיון.

3. מאידך טוען ב"כ הנשאותות כי הנשאותות לקחו אחריות בנסיבות לא פשוטות כלל ועיקר ואין מקרה זה המקרה הרاءו למצות את הדיון ולהחמיר בענישה בבחינת "יקוב הדיון את ההר". לדבריו, אין מקום להחמיר עם הנשאתת 2, נכה 100% עקב מחלת פוליו שהקימה בעשר אצבעות ידיה אימפריה שפעלה במשך 27 שנים והעסקה כ 270 עובדים. הנשאתת 2 שימשה כמנהל חברת החבורה (הנשאתת 1) ומתבע הדברים לא עסקה ביום יום בשאלות במשמעות המצויות תחת אחריותם של אנשי הכספיים בחברה, ואף על פי כן לקחה אחריות ונתנה את הדיון. זאת ועוד, בתקופה הרלוונטית בוצעה מעיליה בחברה ועובדת החברה הודתה בגניבה של 400,000 ₪. בד בבד בתקופה זו עברה הנשאתת 2 איורע לב והתנתקה בפועל מניהול החברה. לא ניתן להטעלם ממצבה הרפואי של התובעת בתקופה הרלוונטית. יתרה מכך, מדובר ב 2 עובדים בלבד מתוך 270 עובדים כאשר הנשאתת העסקה משך עשרות שנים מאות עובדים. בכל מקרה - כמעט כל הנזק שנגרם תוקן. ב"כ הנשאתת מתייחס לעיקרון ההלימה וטען כי מתחמי הענישה שנקבעים נמוכים عشرות מונים מהאמור בחוק ויש לקחת בחשבון פרמטרים ושיקולים נוספים שהמאשימה התעלמה מהם. כתוב האישום כנגד הנשאותות הוגש בשינוי

ニיכר, לא ניתנה לנאשמת אפשרות לתשולם קנס מינהלי תחת הגשת כתוב אישום, מצבה הרפואי של הנאשמת 2 לא נלקח בחשבון טרם הגשת כתוב האישום וכל הבקשות שהוגשו בתיק זה מטעם הנאשמות בדין הוגשו. זהו המקרה ההולם ביותר להימנע מהרשעה, לא להטיל קנסות ולהסתפק בחתימה על התcheinות בלבד. הנאשמת 2 עומדת בכל הפרמטרים שנקבעו בפסקה, לרבות פגיעה קונקרטית הכוללת גם פגיעה תדמיתית.

.4 בית הדין הארץ-ידי לאחרונה בשאלת אי הרשעה. בשל חשיבות הדברים אביא את דברי בית הדין הארץ-ידי בהרחבה. וכך אמר בית הדין הארץ-ידי כב' השופטת רונית רוזנפלד (ע"פ ארצי 15-09-2017 **מדינת ישראל נ' מרסי זלקין**, ניתן ביום 18.7.2017 - להלן: פס"ד זלקין):

"הכלל, כפי שעמד עליו בית המשפט העליון לא אחת הוא כי **"מי שהובא לדין ונמצא אשם, יורש בעבירות שיוחסנו לו"** (ע"פ 2513/96 מדינת ישראל נ' שמש, פ"ד נ(3) 682, 683 (1996); ע"פ 2669/00 מדינת ישראל נ' פלוני, פ"ד נ(3) 689, 685 (2000); ע"פ 5985/13 הראלaben נ' מדינת ישראל (2.4.14), להלן: **פרשתaben**; ע"פ (ארצى) 33098-09-12 **א.פ.י. שירות כת adam בענף הבניין (2005)** בע"מ - מדינת ישראל (11.8.14), להלן: **פרשתא.פ.י.**). עוד הובהר בפסקה כי:

"ההרשעה היא השתלשלות טבעית הנגמרת מהוכחת האשמה הפלילית. הרשעה מהויה מרכיב חיוני בהליך הפלילי כנגד נאשם, משלימה את שלבי השונים ואך מגשימה את ערך השוויון בין נאשמים. הרשעה מוסיפה לעבירה הקבועה עלי חוק את המשמעות הנורמטיבית הנדרשת כדי לקעקע מעשה מסוים כפסול ורע מוסרית בעיני החברה כולה, ומיצרת הרתעה מפני ביצוע עבירות דומות" (ע"פ 5102/03 מדינת ישראל נ' קלין (4.9.07), בפסקה 76 וההפניות שם, להלן: **פרשת קלין**; ע"פ (ארצى) 6291-05-10 **א. כפיר אחזקות בע"מ - מדינת ישראל - משרד התעשייה, המסחר והטעסוקה** (31.1.12) בפסקה 28, להלן: **פרשתכיפר; פרשתא.פ.י.**).

על הכלל האמור عمדה חברותי השופט דוידוב מוטולה בפרשת **חודות הורים** בצדנה כי **"הרשעה מהויה פועל ויצא מהפרת הנורמה הפלילית ומסיעת למיצוי ההליך הפלילי ותכליתו. ישום נקודה המוצאת אפשר הлик אכיפת חוק תקין ושוווני. בנוסף, הקפדה על עצם הרשעה נדרשת לצורך העברת המסר הרעתני הרצוי.."** (ע"פ (ארצى) 57160-01-14 **מדינת ישראל - חודות הורים** (8.2.14), בפסקה 27 וראו גם ההפניות שם).

אלא שישנם מקרים שיצדקו חריגה מן הכלל האמור. על כן מלמדת הוראת סעיף 192א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 העומדת בסיס הסדר הנורטטיבי לענישה ללא הרשעה, הקובעת כדלקמן:

"הרשע בבית המשפט את הנאשם, ולפni מתן גזר דין ראה שיש מקום לתת לגבייו צו מבנן או צו שירות לתועלת הציבור, ללא הרשעה, רשי ai הוא לבטל את הרשעה ולצאותו כאמור".

כך גם בהתאם קובע סעיף 71א לחוק העונשנשכורתהו **"שירות הציבור"**:

"71א. (א) בית משפט שהרשע אדם ולא הטיל עליו עונש מאסר בפועל, רשאי, במקרים כל עונש אחר או בנוסף לעליון, לחיזבו בצו שיעשה, בשעות הפנאי שלו וללא שכר, פעללה או שירות לתועלת הציבור או הזולת (להלן, **בSIMAN זה - שירות הציבור**), לש่น תקופה, למספר שעות ובהתקנות, הכל כפי שיקבע בית

המשפט בצו; לצו כאמור "יקרא להן "צו שירות".
(ב) מצא בית המשפט שנאשם ביצע עבירה, רשיי הוא לחת צו שירות גם ללא הרשעה, בנוספַת למבנן או בלעדין, ומשועשה כן יהיה דין של צו השירות, לענין סעיף 9 לפיקודת המבחן [נוסח חדש], תשכ"ט-1969, דין צו מבנן.

(ג) ...

"

על מוצבים חריגים אלה בהם מוטלת ענישה ללא הרשעה מוצבעה הפסיקה ומלמדת כי: "...**רकמת החיטאים האנושיים, בהשתקפותה בהליך הפלילי, מולידה מוצבים קיצוניים** שאינם מתאימים להחלטת העיקנון העונשי הרחב המחייב הרשעה פלילית בעקבות הוכחת אשמה. **במוצבים חריגים ומיעודיים**, כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עצמת הפגיעה של הרשעה פלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין התועלת שתצמץ לחברה ולאינטרס הציבורי מקיומה של הרשעה, נתון בידי בית המשפט ככוח להחליט כי, חרף אשמו של הנאשם, הוא לא יורשע בדיין" (פרשת קלין, שם. ההדגשות שלו, ר.ר.; וכן ראו ע"פ 9893/06 פסקה 9 לחווות דעתה של השופטת פרוקצ'יה, להלן: **אסנת אלון לאופר נ' מדינת ישראל**, (31.12.07), בפסקה 9).

עם זאת, הסמכות להימנע מהרשעה או לבטלה, לפני מתן גזר הדין, "**מופעלת על ידי בתי המשפט** במסורת, תוך שמירת נקודת המוצא כי אדם אשר הוכחה אשמו בהליך פלילי - יש להרשיעו בדיין. **הרשותה מהווה פועל יוצא מהפרת הנורמה הפלילית ומסייעת למציאו ההליך הפלילי ותכליותו.** **ישום נקודת המוצא מאפשר הליך אכיפת חוק תקין ושויוני.** **בנוסף, הקפדה על עצם הרשעה** **נדרשת לצורך העברת המסר ההורטנטי הרצוי...**" (ראו בפרשת **חודות הורים** וביניהם הצורן בשים לב לכל האמור נדרש "אייזון עדין, בין האינטראסים הציבוריים הרלוונטיים וביניהם הצורן בהרעתה הרבים, הוקעה חברתיות ואכיפה שוויונית, בין הנזק הצפוי לנאשם הספציפי כתוצאה מעוצם הרשעה" (פרשת **חודות הורים**, שם). נסיבות יוצאות דופן בהן יפעיל בית המשפט את סמכותו "עשויות להיות נסיבות בהן אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן הרשעה בדיין לבין חומרתה של העבירה', הינו נסיבות בהן עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עצמת הפגיעה של הרשעה פלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין התועלת שתצמץ לחברה ולאינטרס הציבורי מקיומה של הרשעה" (פרשת **חודות הורים** ו**ההפניות שם לענין קלין**).

עוד נקבע כי "**הנטל הוא על הנאשם המבקש להימנע מהרשעתו לשכנע כי מן הרاوي לחרוג בעניינו** **מדרך הכלל, וכי שיקולי השיקום האינדיבידואלים גוברים במידה רבה על שיקולי האינטראסים הציבוריים**" (פרשת אבן, שם; ע"פ 7211/04 **מדינת ישראל נ' פלומי** (13.3.06), בפסקה 7)... על סוגיות אי הרשעה בענייננו, אדון להלן.

5. **נאשםת 2:**

א. הנואשת 2 הואשמה בעבירות נשוא כתוב האישום כנושאת משרה. מתקיר קצין המבחן עולה כי הנואשת 2 בת 62 הינה גרושה ואם לשתי בנות בוגרות. הנואשת 2 סובלת מגיל שנתיים משיתוק שנגרם עקב מחלת הפוליו, מוכרת כנכח 100% על ידי הביטוח הלאומי והוא מרותקת לכיסא גלגלים, מגיל 40 נכון התדרדרות במצבה הבריאותי. הנואשת גדרה במסגרת משפחתי מורכבת ולאורך השנים נעדרה מערכות תמייה ממשמעותיו. עם זאת, הנואשת 2 תפקדה באופן תקין ואף ראוי להערכתה לאורך כל השנים למרות

מגבלה הפייה הקשה. בשנת 1985 הקימה בכוח עצמה חברה בע"מ למtan שירות סייעוד בירושלים (הנאשפת 1), חברה ששגשה משל השנים והעסקה מאות עובדים. זאת, אף שהייתה יכולה לקבל קצבת נכות ללא מאץ. ע"פ עדותה של הנאשפת 2 האמנים אליו, החברה נסגרה בחודש יוני 2011 בעקבות משבר כלכלי כתוצאה ממיעלת כספים שבוצעה על ידי אחת העובדות בחברה. במקביל ניהלה מיזמים בתחום הדיוור המוגן.

ב. באשר לניסיונות ביצוע העבירות תיארה הנאשפת את ביצוען על רקע של הידדרות כלכלית וחובות שצברה החברה בבעלותה כתוצאה מהמעילה והתדרדרות מצבה הבריאות. עוד טענה הנאשפת כי העבירות שבוצעו ביחס לשני עובדים נעשו בזמן שהייתה מאושפזת ולא יכולה לדעת מה קורה בחברה. בכל מקרה - הנאשפת הצינה מסמכים על תשולם פיצויים למטלונים.

ג. דזוקא לאור העובדה של הנאשפת לתקן את המצב, לקחת אחריות ולא לפעול בדרך של הליכה למסלול של פירוק החברה, לאור מסלול החיים אותו עברה - ומבל' לזלזל בעבירות שנעברו, נראה כי לאור התסקיר כי לא יהיה בהשارة הרשות כדי לפגוע בהרtauה וכי במקרה ספציפי זה הרשות עלולה לגרום לנסיגה במצבה הרגשי של הנאשפת 2, לתחושים עצבות ודיכאון וכן לפגוע בתפקודה בהמשך. לאור זאת אף הומלץ בתסקיר לש��ול להימנע מהרשעתה בדיון. עוד עולה מהතסקיר כי הנאשפת 2 הביעה נוכנות ונמצאה מתאימה לביצוע צו של"צ, וכי ענישה זו תהווה מחד תרומה לחברת ומאידך תמחיש את חומרת העבירות.

ד. כאמור, הנאשפת 2, למרות מוגבלתה הפייה והיעדר תמייה משפחתיות, תיפקדה לאורך השנים באופן תקין ואף למלטה מכך. היא הקימה וניהלה לאורך שנים רבות חברת והשתלבה היטב בעולם העבודה והתעסוקה. שילובם של אנשים בעלי מוגבלות בשוק העבודה והתעסוקה הינו אינטגרס לאומי ויש לעודד בעלי מוגבלות לצאת לשוק העבודה בין אם באופן עצמאי ובין אם באמצעות תעסוקה. הנאשפת 2 השתלבה באופן עצמאי תוך השגת עצמאות כלכלית והעצמה אישית, תוך דאגה להעסיקת אנשים בעלי מוגבלות.

ה. אכן, כפי שעולה מפס"ד זליקינד, ביטול הרשות צריך להיות אך במסורת ובמקרים חריגים. בעניין שלפנינו, בשים לב לתקן ממנו מגעה הנאשפת 2 וכן למוגבלתה שלא ומצבה הרפואי, הרשות בדיון במקרה דנן עלולה להעביר מסר שגוי הן לנאשפת 2 והן בכלל ועלול לפגוע הן עתידה של הנאשפת והן באינטרס הציבורי כאמור לעיל.

ו. זאת ועוד. לאורך השנים בהן ניהלה הנאשפת 2 את הנאשפת 1 העסקה עובדים ולא הוגשו נגדן תלונות

/או כתבי אישום בכל הנוגע להעסקת עובדים.vr, אין מדובר בעבירות שנובעת ממניעים כלכליים והנאשمت 2 נושאת באחריות לעבירות אלו כנושאת משרה. העבירות בוצעו שלא בידיית של הנאשמת 2 ובתקופה בה שהתה הנאשمت 2 באשפוז נוכח מצבה הרפואית. התרשםתי כי אין מדובר בניסיון של הנאשמות להפיק רוחחים או לחשוך במשאים וברוי כי עבירות אלו לא יישנו. זאת אף בשים לב לכך שהנאשמת 1 לא פעללה.

ז. לא נעלמה מעני העובדה כי הנאשمت 2 הורישה בעבר אולם אין מדובר בעבירות מסווג זה.Auf"c, הנאשמות פועלו במשך 27 שנים והעסיקו מאות עובדים ללא שהוגשו נגדן תלונות /או כתבי אישום מסווג זה ונכח דעתך כי עבירות אלו לא ישנו על ידי הנאשמות.

ח. לאור האמור לעיל הנני מבטלת את הרשותה של הנאשمت 2 וקובעת כי הנאשمت 2 ביצעה את העבירות נשוא כתוב האישום אך נמנעת מהרשעתה.

ט. לעניין הענישה הרואה: למורת המלצה הتفسיר, ובהתחשב בכך שלא מדובר בעבירה ראשונה, איני מקבלת את היקף השעות שהומלץ על ידי שירות המבחן, זאת בפרט נוכח העובדה כי לאור ביטול הרשותה אין בידו של בית הדין להטיל קנס על הנאשمت 2. משכך הנני מטילה על הנאשמת 220 שעות של"צ בהתאם לתכנית שגבש שירות המבחן.

כמו כן הנני מטילה על הנאשمت 2 התחייבות להימנע מביצוע עבירות לתקופה של 3 שנים מיהום. הנאשمت תחתום על התחייבות בסך של 50,000 ₪ להימנע מביצוע עבירות נשוא כתוב האישום לתקופה של 3 שנים.

6. נאשמת 1:

א. בעניינה של הנאשمت 1, כחברה, לא מתקיימות נסיבות המצדיקות ביטול הרשותה, והרשעה בעינה עומדת.

ב. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 יש לקבוע את מתחם הענישה על פי עיקרין הלימוט, היינו - לקבע עונש כולל בגין העבירה שביצעה הנאשמת, תורחת חסוט וערקה החברתי שנפגע מביצוע העבירהomidת הפגיעה השנגרמה למדיניות הענישה וכן לחייב חשבונאותה נסיבות והקשרו טוב ביצוע העבירה. קיימים 3 שלבים בבוא בית המשפט לגזר את העונש: השלב הראשון: יש לקבוע האם מדובר באירוע אחד /או בכמה אירועים. השלב השני - קיבוע מתחם הענישה והשלישי - גזירת העונש המתאים לנאשם בתוך המתחם הנקבע.

ג. שלב א - האם מדובר באירוע אחד או במספר עבירות.

בהתאם להלכה הפסוקה, יש להבחן בין "אירוע" לבין "מעשה" לבין "מעשה" כאשר המונח "אירוע" הינו רחב יותר ויכול לכלול מספר מעשים אשר יש ביניהם קשר הדוק וקביעת מתחם עונש הולם לכל אחת מהעבירות תהא הפרדה מלאכותית.

במקרה דנן, על אף שמדובר בשני עובדים, כאשר עברו אחד מהם לא העבירו הסכומים במשך מספר חודשים סוברני כי בנסיבות הנסיבות של מקרה זה מדובר באירוע אחד. מדובר באותו נסיבות העסקה, באותו התקופה ועל ידי הנואשת 1, על רקע המשבר הכלכלי שפוך את הנואשת 1 באותה התקופה.

ד. שלב ב - מתחם העונש הולם:

בת"פ 33282-09-13 **מדינתישראלן' שערד 2000 בע'** מואח' סקרה כב' השופט רובוביץ ברכש את מתחם העונש בעבירות לפי חוק שכר מינימום ולפי חוק הגנת השכר וקבעה כי בנסיבות המקרה שם כימתחם עונשה גבי עבירות לפי חוק שכר מינימום יាបזיה הקנסה המהויל ועד 15% מהקנסה המקסימלי, דהיינו 5,000NL עד 33,900NL ולגבי עבירות לפי חוק הגנת שכר יהא בין 20,000NL ל 74,000NL. מתחמי עונשה אלו יפים אף לנסיבות המקרה דנן.

באשר לאי מתן אישור על תקופת העבודה - הקנס על עבירה זו הוא בסך של 14,400NL ויש להעמיד את הקנס בגין עבירה זו על סך של 10%-30% מהकנס המרבי.

ה. שלב שלישי - גזרת העונש: בשימ לב לכך שהנאשת 1 אינה פעילה; כי לא הוכח בפנינו שנעבירו עבירות נוספת למיעט אלו בגין הוגש כתוב האישום, כי העבירות בוצעו בשנת 2011 וכן בתקופה בה עמדה הנאשת 2 בפני קriseה כלכלית בנסיבות אלו; ומайдך - בהתחשב בעובדה שלא מדובר בעבירה ראשונה, כאמור. ואף שלא הומצאו אסמכתאות לעניין מצבה הכלכלי הקשה של הנאשת, בהתחשב בכל האמור לעיל הנסי פוסקת כי הנאשת 1 תישא בקנס בסך של 20,000NL בגין אי תשלום שכר מינימום וכן בקנס בסך של 30.000NL בגין אי העברת ניכויים. בגין מיתת אישור לעובד על מועד תחילתosisם לעבודה - קנס בסך 3,000NL. הקנסות ישולמו ב-24 תשלומים שווים חודשיים ורצופים החל מיום 15/10/15 ובכל 15 לחודש עד לסיום התשלומים.

ו. בנוסף, הננימתי בתאתהנאשתמכוחסעיף 27 לחוק העונשין, ליתהתקייבותלהימנעמההעבירותבהוירושההטורתקופה שלוש שנים מיום קבלתגזרה דין.

היהוטפרהתח"בותזו, תחייבבusr של 100,000 ₪.

הנאשומות מופנות לזכירות בית הדין לחטימה על התcheinות ולקבלת שובי תשולם.

7. ערעור על הכרעת הדין ועל גזר הדין ניתן להגיש תוך 45 ימים מיום המצאת גזר הדין לצד המבקש לערער, לבית הדין הארץ לעובדה. לבקשת הצדדים -גזר הדין ישלח לצדדים על ידי המזכירות (ambil' שייה צורך בנסיבות להקראת גזר הדין).

ניתן היום, ט"ז אלול תשע"ז, 06 ספטמבר 2017, בהעדר הצדדים.